

OLYMPICS AND UNIVERSIADE: FRIENDSHIP ACROSS THE AEGEAN

**Debate on the subject: University Sports as a bridge
between the past, present and future, and as a bridge
between different regions and societies**

Keynote speaker (3): Giannis KOUKOULAS*

I would like to thank for the opportunity given to me on the occasion of this FISU Conference. This is an honour for me. I am very happy to share my thoughts with you. One of the many factors that bring nations together is sport. Large organisations of this sort, especially large scale ones such as the 23rd Universiade held in Izmir, and the 2004 Athens Olympics held last year.

I will not take your time with the tales of the past. We witnessed many events on both shores of the Aegean. That “Turks were our enemies” in one part, and that “Greeks wish our bad” on the other. Now, both Greek and Turkish citizens know in vast majority that these approaches are left in the past. As an athletics and sports journalist, I am very happy in this context, and we will take this brotherhood further in the future.

Dear guests, the fraternity we launched under the leadership of my close friend Attila has produced its fruits. The friendship between the two nations was clearly on the scene during the last Turkey-Greece football match, which has been a lesson for the jealous third parties with negative feelings.

Despite the negative approach of some public opinion, the 2004 Olympics organisation has been a success, with the fraternity and hospitality it shared. Next year, on the opposite shore of the Aegean, the Universiade games that parallel the Olympics in size is again stressing the importance of brotherhood and hospitality. The two nations who suffered in the past will now be the cause of jealousy, as they were not the real cause of this “bitter sweet”.

Thank you for having listening to me. I wish you peaceful days, and success to the athletes of the Universiade, and all the sports media.

* Sports journalist, Greece

OLİMPİYATLAR VE UNIVERSIADE: EGE KIYILARINDA DOSTLUK

Sayın kongre üyeleri, değerli arkadaşlarım,

Bana bu kürsüde konuşma olanağını verdiğiniz için sevincimi belirtmeden geçemeyeceğim, Bu benim için bir şereftir, her fırsatta inandığım fikirlerimi bir kez daha size ileticeğim için çok sevinçliyim.

Milletleri biraraya getiren unsurlardan en önemlisi spordur. Hele böyle büyük organizasyonlar, şu anda İzmir’de yapılmakta olan Universiade yaz oyunları ve geçen sene Yunanistan’da yapılmış olan Olimpiyat oyunları iseler...

Sizi mazide kalmış masallarla yormayacağım. Ege kıyılarının her iki tarafında da geçmişte çok olaylara şahit olduk. Bir taraftan “Türkler düşmanımızdır”, diğer taraftan “Yunanlılar kötülüğümüzü istiyor” sesleri... Bunlar artık mazide kaldı. Bundan her Yunanlı vatandaş gibi ben de bir atletizm yazarı olarak mutlu oldum. Bizler gelecekte bu kardeşliği daha da pekiştireceğiz.

Sayın kıymetli arkadaşım Attila’nın başkanlığında başlatmış olduğumuz ve her zaman inandığımız bu dostluğun meyvelerini şimdiden toplamaya başladık. İki milleti ayıracak hiçbir şeyin bulunmadığını, dostluğu ve sevgiyi son oynadığımız Türk-Yunan milli maçında seyrettik ve aynı zamanda dostluğumuzu kışkırtanlara da iyi bir ders vermiş olduk.

Geçen sene bazı büyük devletlerin ters fikirlerine rağmen, 2004 Atina Olimpiyat oyunları organizasyonu, kardeşliği, misafirperverliği ile tarihe geçmiş oldu. Belki olimpiyat oyunları kadar büyük olmamasına rağmen, bir sene sonra Ege kıyısının öbür yanında, İzmir’de yapılmakta olan bu spor şöleni ile bir kez daha bizi yakinen takip edenlere misafirperverliğimizi, organizasyonumuzu ve kardeşliğimizi bir kez daha dünyaya duyuracağız ve bütün dünya gözlerinin tekrar bu tarafa doğru yönelmesini sağlayacağız. Zamanında çok acı çekmiş olan bu iki milleti kışkırtanlar, çünkü yaşanan kötü günleri yaratan iki millet değildi sevgili kardeşlerim: bu acı tatlıyı başkaları hazırlayıp bize senelerce yedirdi.

Beni dinleme lütfunda bulunduğunuz için tekrar tekrar teşekkür ederken hepimize sağlıklı ve barış dolu günler, bütün spor camiasına ise başarılar dilerim.

Next to the Greek journalist Giannis Koukoulas, the Turkish journalist Attila Gökçe, on his speech encompassing the contribution of sportive communication on global culture stressed on “sports culture globalisation”, the “Olympian culture”, and the “Mediterranean culture”.

AN IMPORTANT ASPECT OF GLOBAL CULTURE: SPORTIVE COMMUNICATION

*Keynote speaker (4): Attila GÖKÇE***

Respectable guests, dear friends... I am honoured to be in your presence, in the framework of Universiade 2005. The main reason we are gathered here, is the fact of Sports. To know that thousands of people from various cultures and professions will share similar feelings and principles – those of Olympism, and to taste a collective joy of life much beyond the competition emotion and performance stress, cause my happiness as a sports journalist and writer. Furthermore, I foresee that life, which is under the stresses of conflicts, profit based relations, war and terrorist acts will be enriched with more hope, good will and peace.

Nations of the world come together on the occasion of international meetings and cooperate in search of solutions for their problems. A leading such gathering is the United Nations General Assembly, of course. The European Parliament, the NATO Council, the World Trade Organisation meet often too. Most of the members are diplomatic personalities or specialized representatives. Their language and outfit style are nearly standardised. It is hard to distinguish them according to country of origin at first glance.

Only in sports activities do natural representatives of each country come together. Profession and statute differences do not count in sports. Language, religion, belief, and ethnic differences are not determining. Kings, princes, princesses, soldiers and civilians, medicals, engineers, and businessmen meet at the Olympic Games, with their sports people identity, sharing the same Olympic principles, and obeying to the rules of the sport.

The media we witness during the Olympic Games flourishes even clearer, healthier and hopeful. And this is not a mere emotional opinion. The changes in the meaning and growth of sports led me to this evaluation. Sports has been described for centuries as leisure time activity, game, fun and distraction. However, as businesses and professionalism speeded up growth and wealth in any area, they made a

** Sports writer, Milliyet, Istanbul, Türkiye

redefinition of sports necessary too. Besides carrying its previous character, sports became part of the core of popular culture. More professional individuals and teams started to spend most of their times in the pursuit of prize money. Sportsmanship became a leading profession in terms of earnings. The situation affected the Olympic Games too, naturally. To take part in the Games, and represent ones' country kept their place, but as minor details. Olympic Games turned into an elites' organisation where the best meet, according to set standards. How this situation would affect the souls of Baron Pierre de Coubertin, who founded the Games on pure amateurism, and of the past president Avery Brundage, is questionable. The fact is that we are the witnesses to the hardly believable performance wars of elite athletes programmed to reach gold medals, following intense preparation periods, supported by their sponsors.

When we look at the Universiade, we can say that it is more sportive, Olympic, and of course more natural. The youth who assemble and compete during the most active period of their lives, are at first hand more open minded in terms of their personal philosophies and vision, also more tolerant and understanding. Medals, championship and performance are not a must. They display the success wish of an average athlete. On the other hand, few of the Universiade participants envisage a professional athlete future. They plan to serve the community as bankers, engineers, genetics specialists, pilots, architects, journalists, writers, and diplomats, classifying sports maybe as their valuable youth memories. Thus we may say that Universiade is one the most natural assemblies of the globe. More innocent, clean and Olympic! The doping cases we witnessed during the last Olympic Games, warned us how the prize money a medal would bring and highly valued advertisement deals force the athletes to non-sportive and unethical issues. These enforcements bear minimum probability in the Universiade.

Sports provide support for the better understanding of communities and people, thus founding, keeping, and promoting world peace.

The 1964 Tokyo Olympics has promoted the development of democratic life in the country. It has speeded overcoming the difficulties individuals had in going abroad. The positive effects of sports were observed to be increased in the 1988 Seoul Olympics. Governments that

attached heavy conditions and restrictions for citizens younger than 35 years old, wishing to visit abroad, started to build and promote better relations with the people of the world, and matched individual freedom with international standards, following their being host for the Olympics.

The Soviet Union and South Korean governments which nearly established no relations in any area until Seoul 1988 were in direct contact for the first time due to the Games. The Foreign Trade Bank they founded in the days preceding the Games normalised the relations, leading to the diplomatic recognition process. The two global giants, USA and PRC that did not recognize each other until 1979, also made their first contacts through athletes. That a Chinese visit by an American table tennis team, and which followed, normalised the relations, and that China joined the UN and became a permanent member of the Security Council might not be easily remembered by younger generations, but today we all know very well the Chinese NBA star Yao Ming playing at the Houston Rockets.

Another very surprising criterion of the undisputable and undeniable importance of sports in global culture is Michael Jordan. Max Perelman, an American college student, went through an unforgettable experience, when he travelled through remote regions of China in January 1997. While stranded by winter weather in west Sichuan, fifteen hundred miles from Beijing, he encountered a group of Tibetans bound for their capital, Lhasa. The Tibetans, Perelman recalled, had never strayed far from their native village. They had apparently not seen anything like his camera. As they shared with him raw meat retrieved from their rucksacks, the group began to discuss things from America. One of the Tibetans asked the young American, "Just what kind of a person was Michael Jordan, and how he played, and was he really flying in the air?"

We do not need to stress much on Michael Jordan, his sponsor Nike, the "Nike Air" campaign, the over human talents attributed to him in the advertisements, of course. I just want to present an example about the communication strength of sports.

Sportive communication is of course a valuable area. By making possible to easily share the strength of sports by the humanity, promoting the use of its values, it may create one of the greatest

phenomena of our era. It has already contributed to the recognition, establishment and existence of human rights as one of the undeniable values of our culture. Cassius Marcellus Clay (later Mohammad Ali as we all know him) who won the gold medal in the 1960 Rome Olympics, threw it into the river, when he sadly learned that only white people were served, and that he would not be admitted at a Louisville restaurant he entered with a friend. Years later, the IOC President Juan Antonio Samaranch presented him the medal of honour of the IOC during the 1996 Atlanta Games. And even more, he was the one to light the Olympic torch. Of course, I would not deny the struggle of those leaders against race discrimination, whom I salute with respect, but I want to stress the share sports people had in making a dream come true. The days the average white American stayed away from their black citizens are fast forgotten. Today, we know that hundreds of thousands young people hang posters of Michael Jordan to their walls, although he has already retired from basketball.

Sportive communication would of course contribute to the fate of humanity, when used correctly. On the other hand, we should not stay indifferent to the negative use of sports in our globalised world. We know how Michael Jordan promoted the world market by advertising Nike products, and rocketed his own fortune at the same time. Jordan disregarded the debates about the manufacturing steps of these products and the related allegations, and refused to take an attitude. I think that sports administrators and athletes should feel responsibility in this context, and should not give up control.

As a child of the Aegean region, I may also say that the Mediterranean shores have offered humanity the most valuable wealth, sports. Olympic Games started at the facing shores of the Aegean Sea, in the antic era. The peaceful contribution of sports undeniably emerged even then. Because during the Games, wars were interrupted, and place was given to athletes. Women were not allowed to watch these Games!

Women had to fight until getting equal rights in the modern Olympics too. It took time to persuade Coubertin. He believed women were not apt to compete in some fields of athletics. Sports possesses such an irrefutable power, that it surpasses its own frame and borders, and renews itself with the power its philosophy creates, defines itself anew, and provides us with life richness hard to believe.

I must tell again that I am proud to be here together with my valuable colleague Yannis Koukoulas. Scoreboards, match performances, wins and losses are short lived. As long as the fact of sports exists, there will be matches to be won or lost. What imports is to practice and live the sports.

Thank you.

GLOBAL KÜLTÜRDE ÖNEMLİ BİR ALAN: “SPORTİF İLETİŞİM”

Saygıdeğer konuklar, değerli dostlar... Universiade 2005 kapsamında sizlerle birlikte olmaktan onur duyuyorum. Burada bulunmamızın temel nedeni, spor olgusudur. Birbirinden çok farklı meslek ve kültürden binlerce insanın oyunlar süresince aynı duyguyu, aynı ilkeleri – olimpizm ilkelerini – paylaşacağını bilmek, yarışma heyecanı ya da performans kaygılarının çok ötesinde ortak bir yaşama sevincini tatmak, spor gazetecisi ve spor yazarı olarak mutluluğuma neden oluyor. Ayrıca; çatışmalar, çıkar ilişkileri, savaş ve terör eylemleri nedeniyle gerginleşen yaşamımızın biraz daha umut, iyi niyet ve barışla zenginleşeceğini görüyorum.

Dünya ulusları, sık sık düzenlenen uluslararası toplantılarda biraraya gelmekte, sorunlarına çözüm arayıp, işbirliği olanaklarını araştırmaktadır. Bu toplantı yerlerinin en önemlilerinden biri elbette Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'dur. Avrupa Parlamentosu, NATO konseyi, Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşların toplantıları da sık sık tekrarlanmaktadır. Toplantılara katılanların hemen hemen tamamı diplomat ya da kendi alanında uzmanlaşmış özel temsilcilerdir. Kullandıkları dil, giyim-kuşam biçimleri sanki uluslararası kalıplardan çıkmışçasına birbirini tekrarlayan insanların biraraya geldiğini görürsünüz. Hemen hiçbirinin hangi ülkeden geldiğini, hangi dili konuştuğunu ilk temasta anlayamazsınız.

Sadece spor alanlarında ulusların doğal temsilcileri biraraya gelir. Oralarda meslek ya da statü farklılıkları önemli değildir. Dil, din, inanç ve ırk farklılıkları hiçbir şekilde belirleyici olamaz. O nedenle krallar, prensler, prensesler, askerler – siviller, doktorlar, mühendisler ve tüccarlar olimpiyat oyunlarında aynı kurallara – sportif oyun kurallarına – bağlı olarak, olimpik ilkeleri paylaşarak ortak bir statüyle – sporcu kimliğiyle – buluşurlar.

Olimpiyat Oyunları'nda tanık olduğumuz bu ortamın, Universiade'da daha net, daha sağlıklı ve daha umut verici biçimde yerleştiğini, geliştiğini görüyoruz. Bunu duygusal bir değerlendirme olarak söylemiyorum. Sporun tanımlanmasında ve gelişmesindeki hızlı süreç, bana bu tespiti yaptırdı. Bilindiği gibi spor, yüzyıllar boyunca işten arta kalan boş zamanları değerlendirme etkinliği, oyun-eğlence-oyalanma olarak tanımlandı. Ne var ki profesyonellik ve ticaretleşme, her alanda gelişimi ve zenginleşmeyi hızlandırırken, sporun yeniden tanımlanmasını da dayattı. Artık spor, bazıları için işten arta kalan zamanların eğlenme, oyalanma, oyun oynama etkinliği olmakla birlikte, popüler kültürün içinde önemli bir yer tutan olgunun da ta kendisi oldu. Profesyonelleşen, prim ve parasal ödüllere sahip olmak için performansını sürekli geliştiren bireyler ve takımlar, tüm zamanlarını spora ayırmaya başladılar. Sporculuk, çağımızın en çok gelir getiren meslekler arasında önemli bir yer almaya başladı. Bu durum elbette Olimpiyat Oyunlarını da etkiledi. Katılmak ve ülkelerini temsil etmek heyecanı, sporcular için küçük ve önemsiz bir ayrıntı olarak yerini korudu. Olimpiyat Oyunları en iyilerin biraraya geldiği, katılma kriterlerinin barajlarla belirlendiği bir elitler organizasyonuna dönüştü. Bu durumun Olimpiyatların hamurunu mutlak bir amatörlükle karan Baron Pierre de Coubertin ile eski başkanlardan Avery Brundage'ın ruhlarını nasıl etkilediğini bilemem. Bugün bizler sponsorların desteğinde uzun ve kısa dönemli yoğun hazırlık programlarıyla altın madalya almaya programlanmış elit sporcuların inanılmaz performans savaşlarına tanık oluyoruz.

Universiade'a bu gerçeklerin ışığında baktığımızda daha sportif, daha olimpik ve elbette daha doğal olduğunu söyleyebilirim. Hayatlarının en aktif döneminde biraraya gelip yarışan bu gençler, her şeyden önce dünya görüşleri ve kişisel felsefeleri bakımından daha dışa açık, hoşgörülü ve anlayışlıdılar. İlle de madalya, şampiyonluk ve performans takıntıları yoktur. Ortalama bir sporcunun başarı isteğini gösterirler. Öte yandan Universiade katılımcısı sporcuların tümünün, hayatlarını profesyonel sporcu kimliğiyle düzenlemeye hazırlandığını da söyleyemeyiz. Onlar; gelecekte bankacı, mühendis, genetik uzmanı, pilot, mimar, gazeteci-yazar, diplomat ve asker olarak topluma katılmayı planlarken, sporu belki de gençlik anılarının zenginliği olarak tanımlayacaklar. Böylelikle Universiade'ın dünyanın en doğal asamblelerinden biri olduğunu söyleyebiliriz. Daha masum, daha temiz ve daha olimpik! Son Olimpiyat Oyunlarında tanık olduğumuz doping olayları, madalyanın getireceği para ve daha yüksek rakamlı reklam anlaşmaları için sporcuların nasıl spor ve etik dışı zorlanmalarla karşı karşıya olduklarını da bize gösterdi. Universiade'da bu tür zorlanmaların minimum olasılık taşıdığını düşünebiliriz.

Spor, toplumların ve insanların birbirini daha iyi anlamasına, bu yolla dünya barışının gerçekleşmesine, korunmasına ya da yeniden inşa edilmesine önemli katkılar sağlamaktadır.

1964 Tokyo Olimpiyat Oyunları, ülkedeki demokratik yaşamın gelişmesine katkıda bulunmuştur. Japonların birey olarak yurtdışına çıkışındaki engellerin ortadan kalkmasını hızlandırmıştır. 1988 Seul Olimpiyat Oyunları'nda sporun olumlu etkilerinin arttığı gözlemlenmiştir. Kore vatandaşlarının 35 yaşına kadar yurtdışına çıkmasını ağır koşullara ve engellere bağlayan hükümetler, toplumlarının olimpiyat ev sahipliğinden sonra dünya insanlarıyla kurduğu olumlu iletişimi daha da geliştirmişler, bireysel özgürlükleri uluslararası standartlara yaklaştırmışlardır.

Seul 1988'e kadar birbirlerini tanımayan ve hemen hiçbir alanda temas kurmayan Sovyetler Birliği ile Güney Kore hükümetleri, Olimpiyat Oyunları nedeniyle ilk kez dirsek temasına geçmiştir. İki ülkenin Olimpiyat Oyunlarının başlayacağı günlerde kurdukları Dış Ticaret Bankası, ilişkileri normalleştirmiş ve diplomatik tanıma sürecine girilmiştir. Daha 1979'a kadar birbirlerini tanımayan iki dünya devi ABD ve Çin Halk Cumhuriyeti, ilk temaslarını yine sporcular aracılığıyla yapmışlardır. Bir Amerikan masa tenisi takımının Çin'i ziyaretini ve ardından başlayan küçük çaplı ortaklıklarla ilişkilerin kısa sürede normalleştiğini, Çin'in BM'ye katılıp Güvenlik Konseyi'nde daimi üye statüsü kazanmasını bugünkü kuşaklar belki kolayca hatırlayamazlar ama biz bugün Houston'da oynayan NBA basketbol yıldızı Çinli Yao Ming'i çok iyi tanıyoruz.

Sporun, global kültürdeki tartışılmaz ve vazgeçilmez öneminin en şaşırtıcı göstergelerinden biri de Michael Jordan'dır. 1997'nin Ocak ayında bir üniversite öğrencisi olan Max Perelman, Çin'in uzak diyarlarına yaptığı bir gezi sırasında hiç unutamadığı bir olay yaşadı. Hava koşulları nedeniyle Pekin'in 1500 kilometre uzağındaki Si Çuan bölgesinde mahsur kalmıştı. Başkentleri Lhasa'ya doğru yol alan bir grup Tibetli ile karşılaştı. Perelman'la yanlarındaki çiğ eti paylaşan, hayatlarında fotoğraf makinesi bile görmedikleri daha sonradan anlaşılan Tibetli gençler, söz Amerika'ya geldiğinde Michael Jordan'ın nasıl olduğunu sordular. Nasıl biriydi, nasıl oynuyordu, havada gerçekten uçuyor muydu?

Michael Jordan ve sponsoru Nike'in "Nike Air" kampanyasından, Jordan'a insanüstü beceriler yükleyen o reklam sihribazlıklarından uzun söz etmeye elbette gerek yok. Burada sporun iletişim gücünü bir örnek olarak sunmak istiyorum.

Sportif iletişim elbette değerli bir alandır. Sporun gücünü, etkinliğini, tüm insanlık tarafından kolayca paylaşılıp baş tacı edilecek değerlerini kullanarak çağımızın en büyük olaylarından birini yaratabiliriz. Ayrıca sportif iletişim, insan haklarının tanınmasında, yerleşmesinde ve kültürümüzün vazgeçilmez değerlerinden biri olarak yaşatılmasında da önemli etkiler sağlamıştır. 1960 Roma Olimpiyat Oyunları'nda altın madalyayı kazanan Cassius Marcellus Clay (Sonradan bildiğimiz ve tanıdığımız adıyla Muhammed Ali), oyunlardan bir süre sonra Louisville'de arkadaşıyla birlikte gittiği bir lokantada sadece beyazlara servis yapıldığını, kendisinin içeri kabul edilmeyeceğini öğrenince çok üzülmüş ve madalyasını nehre atmıştı. Aradan yıllar geçti ve IOC Başkanı Juan Antonio Samaranch, 1996 Atlanta Olimpiyat Oyunları'nda Muhammed Ali'ye IOC'nin onur madalyasını verdi. Dahası, o oyunların meşalesini yakan da Muhammed Ali'ydi. Elbette ırk ayrımına karşı mücadele eden liderlere haksızlık etmek istemem. Burada onları saygı ile anıyorum ama rüyanın gerçekleşmesinde mutlaka sporcuların da önemli etkileri olmuştur, bunu vurgulamak istiyorum. Ortalama beyaz Amerikalıların siyah vatandaşlarından uzak durduğu günler çabuk unutuluyor. Bugün basketbolu bırakmasına rağmen bir Jordan'ın posterini odasının duvarına asan yüz binlerce genç olduğunu biliyoruz.

Sportif İletişim, doğru kullanıldığında elbette insanlığın kaderine çok olumlu katkılarda bulunabilecektir. Ne var ki globalleşen dünyamızda sporun olumsuz biçimde kullanılmasına da seyirci kalmamalıyız. Michael Jordan'ın Nike ürünlerinin reklamını yaparak dünya pazarını nasıl geliştirdiğini, genişlettiğini ve servetine servet kattığını elbet hepimiz biliyoruz. Bu ürünlerin üretimi aşamasındaki tartışmaları ve bazı iddiaları Jordan her nedense duymazdan gelmiş, o konuda bir tavır almaktan kaçınmıştır. Sporu yönetenlerin ve sporcuların bu bağlamda sorumluluk duyması, kontrolü elden bırakmaması gerektiğini düşünüyorum.

Bir Ege çocuğu olarak Akdeniz kıyılarının, insanoğluna en değerli zenginliğini, sporu kazandırdığını da söyleyebilirim. Olimpiyat Oyunları, antik çağda Ege denizinin karşılıklı iki kıyısında başladı. Sporun barışçı katkısı, daha o dönemlerde vazgeçilmez biçimde ortaya çıktı. Çünkü oyunlar sırasında savaşa ara verilir meydan sporculara bırakılırdı. Kadınların ise bu oyunları seyretmesi yasaktı!

Modern olimpiyat oyunlarında da kadınlar bugünkü eşit hakları kazanıncaya kadar mücadele etmek zorunda kaldılar. Coubertin'i ikna etmek zaman aldı. Atletizmin bazı dallarında kadınların yarışamayacağına inanıyordu. Sporun öylesine vazgeçilmez, karşı konulamaz bir gücü var ki;

kendi sınırlarını, çerçevesini bile aşıp, kendi felsefesinin yarattığı güçle sürekli kendini yeniliyor, kendini yeniden tanımlıyor ve bize inanılmaz yaşam zenginlikleri sunuyor.

Burada bulunmaktan, değerli meslektaşım Yannis Koukoulas'la birlikte olmaktan onur duyduğumu bir kez daha yinelemeliyim. Skor tabelaları, maç performansları, yengiler ya da yenilgiler kısa ömürlüdür. Spor olgusu var oldukça kazanılacak ve kaybedilecek maçlar da olacaktır. Ama önemli olan sporu yapmak ve yaşamaktır.

Teşekkür ederim.

e-mails for correspondence: kouk@kathimerini.gr
agokce@milliyet.com.tr